

Nový Jeruzalém č. 10/2014

Zpravodaj pro 178. prosebnou mariánskou pout', která se bude konat (dá-li Pán Bůh) v **Jámách – v pondělí 13. října 2014 v 18 hodin.**

Zpráva o pouti NJ a průběhu stálých modliteb v Pavlově

Ve čtvrtek 11. září přijelo a přišlo na pout' NJ do Pavlova pěti autobusy, auty a pěšky asi 300 poutníků. Svátost smíření udělovalo 8 zpovědníků - Pán Bůh zaplat' za jejich obětavou službu.

Modlitby a mši svatou jsme obětovali na úmysly poutí Nový Jeruzalém:

- 1) o nová a trvalá kněžská a řeholní povolání
- 2) o věrné a obětavé spolupracovníky duchovních
- 3) o vzrůst víry v našem kraji
- 4) o pokoj a mír ve světě a v našich rodinách
- 5) o život těla a duše pro všechny počaté děti
- 6) na smír za hříchy celého světa

Kázání P. ThLic. MUDr. Bohdana Sikory OFMConv. na pouti NJ v Pavlově:

Chvála Kristu a Marii! Milování, slova dnešního evangelia nejsou snadná. Je to velmi obtížné – a můžeme se ptát, komu Pán Ježíš dává tato přikázání, která nejsou v lidské moci. Není v lidské moci plnit tato přikázání a přesto nás to **Pán Ježíš učí**. Učí nás milovat – **milovat své nepřátele, prokazovat dobro těm, kteří nás nenávidí. A žehnat těm, kdo nás proklínají a modlit se za ty, kdo nám ubližují**. Proč nám Pán Ježíš dává přikázání, která nejsou v lidské moci a člověk je nemůže splnit. Pán Ježíš samozřejmě dává tato přikázání, ale také zároveň **slibuje pomoc, tomu, kdo o tuto pomoc prosí**. Tato přikázání člověk plnit nemůže, protože takovou moc nemá. Ale může je splnit člověk, který přijímá Ježíše do svého srdce jako svého Pána. Člověk, který **Ježíše miluje, který pro Něho žije – a láska dokáže překonat všechny překážky a dává člověku sílu, aby vykonal věci, které normálně nemůže udělat**. Proto Pán Ježíš dává tato přikázání, protože předpokládá, že ho budeme milovat. Přijmeme Ho do srdce. Nebudeme stát před velikou překážkou, ale budeme stát **spolu s Pánem Ježíšem** a s Ním můžeme toto udělat. On tuto sílu dává. A když my dokážeme tuto Ježíšovu sílu přijmout, pak Ježíš skrze nás dokáže změnit svět.

Připomněl se mně úryvek z knihy, která se jmenuje – „Odpusť Natašo.“ Možná jste tu knihu četli. Píše to Dakov – člověk, který byl vychován – v Rusku po revoluci, v domovech mládeže. Učili ho nenávidět a dali mu do ruky hůl, obušek a nařídili mlátit nepřátele. Vtrhli do označeného domu, mlátili tam lidi a on věřil, že slouží vlasti a lidu, že dělá dobro. Sám byl přesvědčen o tom, že dělá dobro. Jednou tam spatřil mladou holku. A to děvče, když ji zmlátil – nečekal, že se tam vrátí. Když tam přišel podruhé, ona tam znovu byla. Když se rozmáchl tím obuškem, tak uslyšel, že ona říká: „**Pane Ježíši, odpusť mu.**“ A to zasáhlo jeho srdce. Srdce toho tvrdého chlapa, který byl vychováván bez víry, bez lásky, daleko od svých rodičů – zasáhlo ho to tak, že začal o tom uvažovat a přivedlo ho to k tomu, že sám uvěřil. Změnil svůj život. **To děvče dokázalo to, co nám Pán Ježíš přikázal – modlit se za ty, kteří nás pronásledují.**

Milování vidíte, jak tato láska dokáže proměňovat srdce těch, kteří třeba nenávidí, jsou daleko od Boha, neznají Boha. **Nic jiného nemůže změnit člověka než LÁSKA**. V prvním čtení jsme slyšeli, že poznání vede k domýšlivosti – ale láska dělá zázraky. Je třeba si uvědomit, že si zakládáme na tom, co známe, co víme, ale zapomínáme na lásku. V našich rodinách chceme druhé napomínat, vše známe lépe než ti druzí, a tak si myslíme, že vše známe lépe a můžeme je napomínat. Takové poznání vede jen k domýšlivosti. Co vede člověka k lásce, co ho vede ke Kristu? Je důležité, abychom o lásku usilovali. **Láska vede k následování. Když milujeme Krista, tak jdeme za ním. Jsme plní toho co On přikazuje**. To jsou ti, o kterých říká Pán Ježíš – „**Vy posloucháte.**“ To jsou ti, kteří poslouchají, co jim Ježíš říká, chtějí vědět, co jim chce říct, berou si Jeho slova k srdci, kteří **chtějí Jeho Slova uvádět do života**. Láska vede k následování Ježíše Krista a následování vede ke ztotožnění s Ježíšem Kristem – že já, když Ho takto následuji a jdu za Pánem Ježíšem a chci se Mu přiblížit a chci dělat to co se Mu líbí – ne to co já chci, ale **co se líbí Pánu Ježíši**. Vždycky se ptát – „Co se Ti líbí Pane Ježíši.“ On říká co se mu líbí – to jsou ta jeho přikázání, abychom **milovali ty, kteří nás pronásledují, žehnali těm, kteří nás proklínají, modlili se za ty, kteří nám ubližují**. To je skutečně Jeho vůle. Vždycky se ptali, jestli

máme takovouhle lásku – jestli jedná vždy podle toho, jak to uznám za vhodné a nebo se ptá nejdříve, co by **Pán Ježíš učinil v této mé situaci, kdyby v ní byl**. Jak On by jednal. Potom – toto následování Ježíše Krista vede ke ztotožnění s Ježíšem Kristem. **Člověk se stává Kristu podobným, protože Kristus žije v našem srdci**. My Ho denně přijímáme nebo alespoň jednou za týden přijímáme živého Krista při mši svaté, ale necháme Ho žít v našem srdci? Nežadujeme Jeho volání? Nežadujeme starosti všedního dne Jeho přítomnost? Naše zloba? Naše rozčilení? Naše hříchy, které spácháme, protože **každý hřích zabíjí lásku, kterou máme ke Kristu!** A proto je tak důležité uvědomit si, **jak se máme varovat hříchu**. Proč? Abychom si tu lásku uchovali. Nejen nehrěšit, ale nehrěšit proto, abychom se setkali s živým Kristem. Aby živý Kristus v nás mohl být. A aby On mohl působit tyto věci. Protože, když my dnes Krista vyženeme po svatém přijímání a potom se divíme, že nic nezmůžeme. To jsou ta přikázání, která nemůžeme uskutečňovat ve svém životě. Samozřejmě, protože sami to nemůžeme učinit. **Když je tam Pán Ježíš, On nám dá sílu, On přece proměňuje srdce člověka. On to srdce člověka posiluje**, takže potom budeme jako ta holka, kterou mlátil ten Dakov, který byl bezvěrec a který je chtěl mlátit všechny. Ta holka, kdyby jednala podle sebe, tak by nadávala, ale ona jednala podle Krista. **Pane Ježíši odpusť – protože neví co činí**. On se musel nad tím zamyslet a musel změnit své chování. Víte jak by se musel změnit svět kolem nás, **kdybychom se chovali**, tak jak nám říká Pán? **Kdybychom se řídili jeho Slovy? Kdybychom se nespolehali na lidskou moudrost! Kdybychom se řídili Jeho Slovy! Kdybychom skutečně nespolehali na lidskou moudrost!** Na to, že já to vím líp. Pane, Ty to říkáš, ale já to vím líp, jak je to v tom životě. Ale, kdybychom tam **skutečně konali to, co On nám přikazuje**, jak by se skutečně ten svět změnil. A ti, kteří jsou třeba daleko od Krista, přicházeli by blíž a chtěli by se něco dozvědět. Protože by to zasáhlo jejich srdce. Oni by toužili se setkat s Kristem. Toužili by být u Něho. **Milování a to je naším úkolem. To je úkolem nás křesťanů, abychom nežili podle toho, jak já to považuji za nejlepší. Ale podle toho, jak nám to Pán Ježíš říká**. Abych z lásky k Němu se choval tak, jak On to říká. Abych **naslouchal slovům Písma**. Vám, kteří posloucháte – to znamená, to Pán Ježíš říká těm, kteří mají zájem. On to nemůže říkat těm, kteří nemají o zájem, kteří Ho neposlouchají, kteří si dělají co chtějí. Ale říká to těm, kteří skutečně mají zájem. Zájem naslouchat Ježíši Kristu. A **Ježíš Kristus stále promlouvá**. Jako tehdy, když promlouval k těm lidem, když tam s nimi byl, tak promlouvá stále. Když čtete Písmo, najednou se tam objeví slovo nebo věta, která promluví přímo k našemu srdci a to se stane živým Slovem. Slovo, které najednou z toho Písma vyskočí a dotýká se mého srdce a já vím, že to Boží Slovo, že to Ježíš promlouvá a On právě při takovéto četbě, když čtete, tato Slova znovu ožívají. **Mocí Ducha Svatého, který v nás přebývá, kterého prosíme, aby byl v nás**. A potom to je síla, to je síla Boží, která promění naše srdce. **Promění také srdce těch, se kterými se budeme stykat**. A takto nechme Ježíše Krista působit, protože On se stále živý. **On žije a chce působit skrze ty, kteří ho poslouchají**, kteří doufají, kteří se chtějí dozvědět jak to je, jak mají jednat. A tak, milování, snažme se naplňovat tato přikázání, která nám Ježíš dal. To je to zlaté pravidlo. To je to nejlepší přikázání, to mně vždycky maminka říkala, ona ho říkala v negativní formě – „**Neděleji nikomu to co nechceš, aby dělal tobě.**“ Ta katecheze byla vždycky krátká. Ale vždy jsem dokázal představit, co bych nechtěl, aby mně někdo dělal a nikomu jsem to nedělal. Říkal jsem si to by bylo hrozné, kdyby to tak bylo. Pán Ježíš to říká vstřícně. On říká – „**Co chcete, aby lidé dělali vám, to dělejte vy jim a v tom jsou všechna přikázání a všichni proroci.**“ V této jediné větě. To je jediná věta, která se stala větou rozvitou, aby byla ve dvou větách – „**Miluj Boha nade všechno a bližního jako sám sebe.**“ A nebo jak to říká Pán Ježíš – „**Já miloval vás**“ a to je mnohem víc, protože někdy ani sami sebe nemilujeme, nemáme lásku sami k sobě. Ale milujte ty druhé, jako miluji Já vás. **A víme, jak nás Pán Ježíš miluje – dal za nás svůj život. Dal život za každého z nás. Na dřevě kříže. Dal život, aby nám mohli být odpouštěny hříchy. Dal život, abychom měli život v plnosti. Aby nás dostal do Božího království**. Do toho Nového Jeruzaléma, který si vy tady připomínáte. Vy to slavíte tady – **Nový Jeruzalém**. To je to město, které nás očekává, Nový Jeruzalém, který viděli sestupovat z nebe. A to nás očekává. Abychom mohli tato Jeho přikázání plnit, abychom mohli podle toho žít, je třeba mít vizi Nového Jeruzaléma. Místa, které je nám určené. My **jsme zatím na pouti**. My putujeme tímto světem do země zaslíbené a tou zemí je Nový Jeruzalém a tady **na zemi je to období zkoušek**. Tady se

máme osvědčit, jako ti, kteří se naučili skutečně milovat Krista, kteří Ho skutečně milují – a milovat Krista, to je, jako On sám říká: „**Kdo mě miluje, bude zachovávat má přikázání.**“ Je to úplně jednoduché - kdo mě miluje, bude zachovávat má přikázání. To znamená, ten, kdo poslouchá, ten, kdo zachovává přikázání, ten Ho skutečně miluje. Naplňuje ten zákon, který jsme dostali – **zákon Lásky**. A tak snažme se skutečně tento zákon lásky naplňovat. Milovat druhé, jako Ježíš miluje nás. To je, milování, to co Pán Ježíš učinil – dal život. On říká: „**Nikdo nemá větší lásku, než ten, kdo dává za druhé svůj život.**“ A tak si musíme uvědomit, že nejsme tady proto, abychom si něco nashromáždili, něco získali něco pro sebe, ale **jsme tady proto, abychom získali život věčný**. Abychom získali vstupenku do věčného života. A Pán Ježíš to řekl: „**Copak bych vám říkal, že vám jdu připravit místo, kdyby tomu tak nebylo?**“ Přece On nám nemůže lhát. A je znát, mnoho nám svědčí proto, že skutečně nás ten Nový Jeruzalém očekává. A v tom Novém Jeruzalémě nás očekává Pán Ježíš. Je to místo odpočínutí, kam se všichni ubíráme. Jedni dřív, druzí později, ale tady se máme projevit jako ti, kteří mají lásku, kteří přijali Ježíše Krista, a nejen Ho přijali, ale také podle Něho žijí. A jsou na cestě a mají oči upřeny na Ježíše, na to místo, kde On se svým Otcem vládne – to je ten Nový Jeruzalém, který On nám určil - jako místo odpočínutí, kam máme přijít.

Milování, měli bychom si uvědomit, že tady **na zemi nemáme trvalé místo**. Tady je to místo, které pomine. Natrvalo budeme v nebi. **Abychom tam došli je třeba, abychom se opřeli o Ježíše Krista, nechali se Jím vést, milovali Ho a tuto lásku uváděli ve skutek**. Nejen slovy, ale uváděli tuto lásku ve skutek. Abychom tak dosáhli cíle našeho putování, kde už nás očekávají ti, kteří nás předešli ve víře. Ti, kteří zemřeli ve spojení s Ježíšem Kristem. Oni se už tam radují, oni se za nás modlí, abychom tam došli. Tak, když máme tolik přímluvců, tolik lidí, kteří tam za nás prosí, abychom je nezklamali. Abychom skutečně žili život tady naplno pro Krista.

Pane Ježíši, prosíme Tě, dej nám svou milost, pomáhej nám, posílej své anděly, aby nás chránili před útoky zlého ducha, kterých je mnoho v dnešní době. Je to království ďáblova, ďábel se rozběsnil, rozpoutal boj proti věřícím. Proti těm, kteří jsou Kristovi. Pane Ježíši, prosíme Tě, abys v této rozhodující chvíli nám dal moc z nebe, **abys nám seslal svého Svatého Ducha, abychom v Jeho moci dokázali jít za Tebou a nebáli se těch, kteří zabíjejí tělo, ale ducha, duši zabít nemohou. Abychom rozhojnili naši víru. Abychom náš život zakládali na víře v Tebe, na Tvých slovech, které jsi nám řekl, že Ty nám jdeš připravit místo.** Dej Pane, abychom vytrvali, až do konce, abychom s Tebou mohli jednou zpívat věčné chvály Bohu Otcí v nebi, spolu s Pannou Marií, která se za nás přimlouvá, s královnou, která se za každého z nás přimlouvá. Matko Boží, prosíme Tě, aby ses za nás přimlouvala a my jednou skutečně mohli přijít tam, kde se svým Synem kraluješ. Amen.

Sbírka na pouti NJ v Pavlově **nestačila** na zaplacení autobusů a nutné režie. Pán Bůh zaplat' za vaše dary. Poděkování patří také místnímu faráři otcí Pavlovi a farníkům z Pavlova, kteří celou pouť velmi dobře a obětavě organizačně připravili. Díky za každodenní modlitbu na výše uvedené úmysly poutí NJ.

Představení hlavního celebranta NJ v Jámách, kterým je P. Mgr. Karel Janů,

administrátora ve Slavonicích, Cizkrajově, Dešné u Dačic, Nových Sadech a Starém Hobzí

Stručné představení – věk, dětství, mládí, studia, působíště - Jsem kněz. Je mi 28 let. V současné době jsem administrátorem ve Slavonicích a okolí. Předtím jsem dva roky působil jako kaplan v Hodoníně. Jáhenský rok jsem strávil ve Žďáru nad Sázavou. Narodil jsem se jako druhé dítě rodičům Karlovi a Anně Janů v Hlíněm u Nového Města na Moravě. Ve Městě jsem pak vystudoval gymnázium a po něm nastoupil do arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci. Vysvěcen na jáhna jsem byl o. biskupem Vojtěchem v roce 2011. **Otče, co podstatného jste se v dětství naučil od rodičů?** Od rodičů jsem se učil mít rád lidi i Boha. Jsme velká rodina, tak k tomu bylo a je stále příležitostí dost. Je to krásné, i když ne vždy ideální. **Co bylo tím nejdůležitějším impulsem pro rozhodnutí stát se knězem?** Sám jsem se musel pro Boha ve svém životě rozhodnout. A toto mé "obrácení" i život s Bohem mě dávalo radost. Nějak jsem v sobě cítil touhu po tom, aby i druzí mohli Boha zakusit a poznat. Žít s ním. Sám jsem nějak ve svém životě vnímal, to co zažili apoštolové. To jeho pozvání: "Pojd'." **Kdo byl nebo je pro vás kněžským vzorem?** Z každého kněze bych ve své mozaice kněžství viděl ten kamínek. Každý

mne nějak oslovil. Nejvíce P. Pavel Habrovec, který u nás dlouhá léta působil, a s kterým stále zůstáváme v kontaktu. Pak moji mladí spolubratři kněží, s kterými jsem se potkal v semináři, a s kterými se setkáváme. **Co považujete na službě kněze za nejdůležitější a nejkrásnější?** To, že jsem knězem je dostačující. Samotný dar kněžství. **Co může věřící člověk dělat pro to, aby vzrostla víra v jeho okolí?** Žít upřímně svůj vztah k Bohu a k druhým lidem. Nejen k věřícím, ale ke všem. **Co vidíte jako důležité, na co kladete důraz ve Vaší práci, ve svém životě, ve farnosti?** Věrně žít, co jsem sliboval při svém svěcení. Neupravovat si kněžství tak, jak by to pro mne bylo příjemnější. **Úmysl sbírky na pouti NJ v Jámách?** Na rekonstrukci fary tu ve Slavonicích. **Kde vás nejvíc „tlačí boty“?** To jak jsem mluvil o všem tom pékném. Toužím po tom a chci být dobrý kněz a přesto vím, že to zdaleka nenaplňuji. **Na co se nejvíc těšíte?** Na nebe. Tam se splní vše to krásné, co je nám Bohem přislíbeno. Budeme spolu, už nebudou žádné pochybnosti, rivalita, zlo. Bude to prý nad jakékoliv naše sebelepší představy a tužby a nikdy to neskončí. **Prožíváme rok rodiny – co je pro rodiny podstatné co potřebují, čím může církev rodinám pomáhat?** Když dítě něco dělá, potřebuje povzbuzení, podporu, pochvalu, pozitivní motivaci. Dnes moc fungujících rodin není. Myslím, že rodiny potřebují najít v církvi zázemí. Totéž, co to dítě v rodině. Protože dobrá rodina, tedy místo kde se žijí vztahy, je odrazem Boží lásky.

Rok rodiny - rodina a duchovní povolání – (7) – odpovídají rodiče duchovních:

Rodiče: Ludmila a Pavel – děti: P. Pavel a Eva.

1. Když jste plánovali společný život – kolik jste chtěli mít dětí? M: 3 – O:2.

2. Napadlo Vás, že by z Vaší rodiny byl kněz? Syn už od druhé třídy říkal a psal do různých dotazníků, že chce být knězem – díky tomu jsme byli na jeho povolání dlouhodobě připravováni.

3. Pamatujete, co jste cítili, když Vám syn oznámil zprávu o povolání stát se knězem? Měla jsem radost jeho, že se splnila jeho životní touha.

Poděkování.

Děkuji všem, kteří jakýmkoli způsobem přispěli ke zdárnému průběhu 11. pěší smírné pouti P. L. Kubička z Kunštátu do Sloupu. Celkem putovalo 85 poutníků – z mnoha míst naší vlasti, potěšila účast početné skupiny z Kunštátu a Chomutova. Na závěr večerní mše svaté v pátek nás Mons. Jiří Mikulášek povzbudil větou: „Když bude zítra pršet celý den, tak zmoknete jen jednou.“ Počasí neřídí předpovědatelé, meteorologové a pranostiky, ale dobrý Pán Bůh a ten na prosbu P. Marie, kterou jsme celý den prosili o přimluvu, nás zmoknout nenechal. Dokonce při mši svaté ve Sloupu, na které jsme se těšili z účasti našeho otce biskupa Vojtěcha, na nás svítilo sluníčko, o které jsme prosili. Po té, co odjeli všichni poutníci, začalo pršet a přšelo až do nedělního rána. Mnoho lidí zajímá jaké bude počasí, málokoho zajímá, zda se dostane do nebe – viz výše uvedená promluva. Bohu díky a Pán Bůh zaplat' všem dobrodincům, kněžím a všem za službu.

Plán konání prosebných putovních mariánských poutí NJ rok 2014, 2015

2014	15. prosince	Olešnice			
2015	leden	Velké Meziříčí	únor	Rad. Svatka	březen
	duben	Lísek	květen	Nové Veselí	červen
	červenec	Oslavice	srpen	Olešná	září
	říjen	Jámy	listopad	Bystré	prosinec
2016	květen	Bohdalov			

Se souhlasem místního pana faráře je možné přihlásit další farnosti - pořadí je určováno heslem – kdo dřív přijde -

Srdečně Vás zveme na 179. pouť NJ – v pátek 13. listopadu 2014 v 17 hodin do Měřina – hlavní celebrant – opat Marian Rudolf Kosík OPræm z Nové Říše.

Pán Bůh zaplat' za Vaše dopisy a příspěvky do tohoto zpravodaje. Zprávy, oznámení, články, pozvánky do tohoto zpravodaje můžete posílat na níže uvedenou adresu. Uzávěrka příštího čísla je 20. 10. 2014. Po přečtení můžete dát přečíst svým známým, nemocným.

Zpravodaj NJ sestavuje, vydává, o Vaše modlitby prosí a všem čtenářům žehná – jáhen Ladislav Kinc, 59264 Prosetín 79, tel č. 516 463 315, 606 948 970, 731136801(církevní síť) e.mail–kinc@biskupstvi.cz Plakátky, zpravodaje a vše ostatní také na internetových stránkách: www. rovecne.farnost.cz.